

Påsken - en sejrsfest

I verden omkring os oplever vi, at ondskaben flourer. Men det blev påske

Igen kan vi fejre kirkens største højtid – påsken. Det er højtiden, hvor Gud på sin særlige måde udkæmpede kampen mod den Onde. Som mennesker lever vi i en verden med et spændingsfelt mellem på den ene side Djævelens verden og på den anden side Guds verden.

Måske tænker vi ikke så meget over det til daglig, men lad denne påske blive en tid, hvor din opmærksomhed rettes mod påskens egentlige formål. Lad denne påske blive til en tid med refleksion over påskens betydning for dig.

Ondskaben flourer

I verden omkring os oplever vi, at ondskaben flourer. Vi oplever pludselig en kold vind blæse med mindelser om det, vi har kaldt »den kolde krig«. Der er stadig terror, der spreder død, ødelæggelse og frygt. Egoisme og grådighed blomstrer omkring os. Vi har også vort eget at kæmpe med.

Der er mange vidnesbyrd om, at Djævelen fortsat er yderst aktiv. Vissheden om dette kan måske give anledning ►

»Lad denne påske blive til en tid med refleksion over påskens betydning,« skriver Inger Marie og Henrik Vejlgård Kristensen.

◀ til mismod hos os, men lad os rette ryggen og se fremad, for det blev påske. Den store løgner er besejret!

Frem i lyset

Hvad kan vi gøre, når vi mærker ondskaben i os selv? Det første vi må gøre, er at bære det onde frem i lyset. Vi må lægge vore dårlige tanker og handlinger frem for ham og bede om hans tilgivelse. Vi skal rette vores opmærksomhed mod det gode, som Gud ønsker, vi skal gøre. Hvad får dine tanker lov at være fyldte af i dag? Hvilke handlinger vil du udføre i dag?

Vi kommer ofte til at tænke, at vi ikke kan gøre noget i forhold til vores tanker - at vi er ofre for de tanker, der kommer til os.

Mørke og triste tanker kan fylde vores sind, især når vi oplever sygdom og sorg. I de tilfælde kan vi ikke gøre så meget andet end at være i det. Andre gange kan vi lade os fylde af det, der giver glæde og mening i livet. Og det er muligt at arbejde med sine egne tanker. Hvad vil jeg give mig selv lov at tænke? Hvilke følelser vil jeg give rum og plads for?

At vende tankerne

Måske bliver vi for en tid triste og kede af det, men når først vi har erkendt følelsen, vil det som oftest være muligt at afvise den og give plads for en anden følelse – måske med forståelse for, at andre tænker helt anderledes end jeg selv.

Netop påsken kan give os anledning til håb og glæde. Her kan vi se, hvordan Jesus kæmpede for os og banende en vej til evigt liv

Inger Marie og Henrik Vejlgaard Kristensen

The logo for JesusNet.dk features the text "JesusNet.dk" in a white, sans-serif font, enclosed within a white, stylized outline of a fish. The background is a gradient from orange at the top to light green at the bottom.

Identitet - Overgreb - Krop -
Porno - Sikker sex
Se adamogeva.dk

Indre Missions
Telefonandagt
Netandagten.dk

70 300 150

- åben hele døgnet
- på 2 minutter
- ny hver dag
- med fuld anonymitet

29. marts - 5. april
Sognepræst Peter Hauge Madsen,
Rønne

Søndagens tekst

Da de nærmede sig Jerusalem og kom til Betfage ved Oliebjerget, sendte Jesus to disciple af sted og sagde til dem: »Gå ind i landsbyen heroverfor, og I vil straks finde et æsel, som står bundet med sit føl. Løs dem, og kom med dem. Og hvis nogen spørger jer om noget, skal I svare: Herren har brug for dem, men vil straks sende dem tilbage.«

Det skete, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger: »Sig til Zions datter: Se, din konge kommer til dig, sagtmodig, ridende på et æsel og på et trækdys føl.«

Disciplene gik hen og gjorde, som Jesus havde pålagt dem. De kom med æslet og føllet og lagde deres kapper på dem, og han satte sig derpå. Den store folkeskare bredte deres kapper ud på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på vejen.

Og skarerne, som gik foran ham, og de, der fulgte efter, råbte: »Hosianna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det højeste!«

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Matthæusevangeliet kap. 21, vers 1-9*

Om søndagens tekst

Kongen på æslet

De fleste af os kender billedet af kong Chr. X, som rider over grænsen til det genvundne Sønderjylland. Han rider på en flot hvid hest. Nogle overleveringer siger, at den var kalket, for at den skulle blive endnu flottere. En flot hest var en naturlig måde for en konge, at vise sin værdighed på.

Valgt af ham selv

Et æsel har derimod aldrig været et specielt værdigt transportmiddel. Men det var det, som Jesus brugte, da han red ind i Jerusalem, få dage før han blev korsfæstet. Han havde endda selv valgt det.

Og det var ikke kun æslet, der var anderledes. Han kom heller ikke med sejrxfanfarer eller oprakte hænder, som en sportsmand på sejsskamlen.

Kongernes konge

Jesus kom »sagtmodig«, dvs. stille og tilbageholdende. Og det på trods af, at han virkelig var og er konge, faktisk kongernes konge. Guds søn. Den største, der nogensinde har levet på jorden.

Men Jesus brugte sin magt på en anden måde end andre herskere. Han brugte den til at hjælpe, redde, ja frelse mennesker fra død og elendighed til evigt liv og glæde. Han satte sit eget liv til for at gøre det, da han døde på korset langfredag.

Holger Skovenborg

Hvorfor påskelam?

En af mine venner fortalte, at hun havde siddet sammen med sine kollegaer og klippet påskepynt. En havde spurgt: »Hvorfor har vi egentlig påskelam?« Ja, hvorfor er der lam mellem alle æggene, påskeliljerne og påskeharen? Svaret ligger 4.000 år tilbage i historien

De første lam

Den kristne påske udspringer af den jødiske påske, som blev indstiftet for ca. 4.000 år siden, da jøderne var slaver i Egypten. Ordet »påske« betyder »at gå forbi«. Det kommer fra den nat, hvor dødsenglen gik rundt i alle huse i Egypten - undtagen de huse, der havde lammeblod smurt på dørkarmen.

Jøderne havde af Gud fået at vide, at de skulle slagte lam og smøre blodet på dørkarmen. Derfor gik dødsenglen fordi dem. Dagen efter gav egypterne dem fri fra deres slavetilværelse og sendte dem ud af landet.

Påskan er altså en takkefest til Gud for befrielsen. Hvert eneste år siden var dette jødernes største årlige fest. Lammets blod spillede stadig en afgørende rolle. Gud gav jøderne lov til at ofre lam i påskan for på den måde at

bede om tilgivelse. Gud lod lammet tage straffen, i stedet for at jøderne skulle have den.

Det store lam

Da Jesus kom her til jorden, sagde han tydeligt, at nu skulle påskan laves om. Eller rettere: Indtil nu havde den bare være foreløbig - nu skulle den gøres hel og permanent. Det skete, da Jesus ofrede sit eget blod på korset og derved blev det store påskelam, der tog alle menneskers straf på sig. Påskan gælder ikke længere kun jøderne, men alle, der vil tage imod det.

Hvis man i symbolsk betydning har smurt Jesu blod på sit liv, vil Gud lade dødsenglen gå forbi, så man efter den fysiske død får lov at opstå til evigt liv og glæde sammen med Gud. Derfor er der påskelam, for på den måde at mindes det, Jesus gjorde i påskan.